

Wiadomości z listów
Autor: Randolph Dunn

Przed odkupieńczą ofiarą Chrystusa w Cesarstwie Rzymskim panowały dwie dominujące religie.

Żydzi czcili żywego Boga, wydając polecenia i czyny, które należało wykonywać. Przestrzegając przykazań Boga i dokonując czynów, zasłużyliśmy na przyszłe przebaczenie i zbawienie.

Pogańscy bogowie byli albo mitologią, albo bogami stworzonymi przez człowieka, nie potrafili mówić, więc nie było żadnych poleceń. Ich akty kultu skupiały się na zaspokajaniu zmysłowych pragnień. Założono świątynie z prostytutkami płci męskiej i żeńskiej. Cesarz Domicjan tytułował siebie „Bogiem Ziemi”, nalegając, aby otaczano go uznaniem, a odmowa zakończyła się prześladowaniami.

Dzieje Apostolskie rozpoczynają się od wniebowstąpienia Chrystusa z powrotem do nieba, aby być z „Ojcem”. Pięćdziesiąt dni później, w dniu Pięćdziesiątnicy, Chrystus wylał swego Ducha na wszystkich ludzi, nie tylko na Żydów. Ponieważ była Pięćdziesiątnica, w Jerozolimie byli Żydzi z całego Cesarstwa Rzymskiego. Uczniowie byli razem w Jerozolimie, zgodnie z poleceniem Jezusa. „Nagle powstał z nieba szum, jakby gwałtownego wiatru, i napełnił cały dom, w którym przebywali”. Usłyszawszy ten potężny dźwięk, Żydzi pobiegli w stronę miejsca, w którym znajdowali się uczniowie.

„Piotr, stojąc z jedenastoma, podniósł swój głos i przemówił do nich: «Mężowie judejscy i wszyscy mieszkańcy Jerozolimy, niech wam to będzie wiadome i nadstawcie ucha na moje słowa. Prorok Joel prorokował: „A w ostatecznych dniach stanie się – oświadcza Bóg – że wyleję Ducha mojego na wszelkie ciało”. „I stanie się, że każdy, kto wzywa imienia Pańskiego, będzie zbawiony”.

„Mężowie izraelscy, słuchajcie tych słów: Jezusa z Nazaretu, męża, którego Bóg poświadczył wam przez potężne dzieła, cuda i znaki, których Bóg dokonał przez niego pośród was, jak sami znacie tego Jezusa, wydanego według określonego planu i znając Boga, ukrzyżowaliście i zabijaliście rękami bezbożnych. Bóg go wskrzesił, uwalniając męki śmierci, gdyż nie było możliwe, aby go to powstrzymało”.

Dawid „widząc to wcześniej, mówił o zmartwychwstaniu Chrystusa, że nie został wrzucony do Hadesu ani że jego ciało nie doznało skażenia. Tego Jezusa wskrzesił Bóg, a my wszyscy jesteśmy tego świadkami. Będąc zatem wywyższony na prawicę Boga i otrzymawszy od Ojca obietnicę Ducha Świętego, wylał to, co wy sami widzicie i słyszycie”.

Niech więc cały dom Izraela będzie pewien, że Bóg uczynił go zarówno Panem, jak i Chrystusem, tego Jezusa, którego wy ukrzyżowaliście. Gdy to usłyszeli, zaniepokoiłi się i rzekli do Piotra i pozostałych apostołów: „Bracia, co mamy czynić?” A Piotr do nich rzekł: „Nawróćcie się i niech każdy z was da się ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa o odpuszczenie grzechów waszych, a otrzymacie dar Ducha Świętego.”

Komentarz kompilatora: Greckie słowo kai przetłumaczone i jest słowem łączącym, łączącym w sobie pokutę i chrzest. Inne greckie słowo de również przetłumaczone jako „i” oddziela dwa słowa, zamiast je łączyć. Koniec komentarza

„Słowo Boże wciąż się rozrastało, a liczba uczniów w Jerozolimie bardzo się pomnażała, a bardzo wielu kapłanów przyjęło wiarę. A Szczepan, pełen łaski i mocy, czynił wielkie cuda i znaki wśród ludu”. Niektórzy „spierali się ze Szczepanem. Ale oni nie mogli przeciwstawić się mądrości i Duchowi, z którymi mówił”. Sprowadzili więc „fałszywych świadków, którzy oświadczyli: „Ten człowiek nigdy nie przestaje wypowiadać słów przeciwko temu świętemu miejscu i prawu”.

Szczepan opowiedział zgromadzonym przywódcom Żydów historię i proroctwa Żydów dotyczące Chrystusa. Następnie zapytał: „Którego z proroków nie prześladowali wasi ojcowie? I zabili tych, którzy wcześniej zapowiadali przyście Sprawiedliwego, którego teraz zdradziliście i zamordowaliście, którzy otrzymaliście Prawo przekazane przez aniołów, a nie zachowaliście go. A gdy to usłyszeli, rozgniewali się i zgrzytali na niego zębami”. A Saul, później znany jako Paweł, zgodził się na jego egzekucję.

Komentarz kompilatora:W obawie przed utratą władzy i pozycji przywódcy religijni natychmiast zaczynają prześladować chrześcijan. Koniec komentarza.

„W tym dniu rozpoczęło się wielkie prześladowanie Kościoła w Jerozolimie i wszyscy rozproszyli się po krainach Judei i Samarii”. „Filip udał się do miasta Samarii i głosił im Chrystusa”.

„Ale Saul wciąż dyszy groźbami i morderstwami wobec uczniów Pana”. Idąc, zbliżył się do Damaszku i nagle wokół niego rozbłysła światłość z nieba. I upadłszy na ziemię, usłyszał głos mówiący do niego: Saulu, Saulu, dlaczego mnie prześladujesz? A on zapytał: „Kim jesteś, Panie?” I rzekł: «Ja jestem Jezus, którego prześladujecie. Ale wstań i wejdź do miasta, a tam ci powiedzą, co masz zrobić.”

Pan powiedział do Ananiasza: „Idź, bo on jest moim wybranym narzędziem, aby nieść moje imię przed poganami, królami i synami Izraela. Bo pokażę mu, jak wiele musi wycierpieć dla mojego imienia. Zatem Ananiasz odszedł i wszedł do domu. I kładąc na niego ręce, powiedział: Bracie Saulu, Pan Jezus, który ci się ukazał na drodze, którą przyszedłeś, posłał mnie, abys przejrzał i został napełniony Duchem Świętym. I natychmiast jakby łuski spadły z jego oczu i odzyskał wzrok. Następnie wstał i przyjął chrzest, a po spożyciu posiłku odzyskał siły. Przez kilka dni przebywał z uczniami w Damaszku. I natychmiast głosił Jezusa w synagogach, mówiąc: «On jest Synem Bożym».

„Barnaba udał się do Tarsu, aby szukać Saula, a gdy go znalazł, sprowadził go do Antiochii. Przez cały rok spotykali się z kościołem i nauczali bardzo wielu ludzi”. Kiedy „oddawali cześć Panu i pościli, Duch Święty powiedział: «Odłóżcie mi Barnabę i Saula do dzieła, do którego ich powołałem»”.

Paweł zaczął podróżować po miastach Azji Mniejszej, głosząc Chrystusa. Napisał listy do chrześcijan w kilku z tych miast, zachęcając ich, aby pozostali wierni i prowadzili sprawiedliwe życie.

Paweł napisał do Rzymian, że Jezus został uznany za Syna Bożego przez swoje zmartwychwstanie.

Ewangelia jest życiem Chrystusa, ofiarą pokutną za przebaczenie grzechów, pogrzeb, zmartwychwstanie i wniebowstąpienie. Ta Ewangelia jest mocą Bożą ku zbawieniu.

Sprawiedliwy żyje wiarą, a życie bezbożnych ściąga gniew Boży.

Wieczną moc Boga można dostrzec w złożoności Jego stworzenia.

Bezbożni w swoim daremnym myśleniu zastępują nieśmiertelnego Boga obrazami stworzonymi przez człowieka i mitami.

Nieprawi są źli, złośliwi, chciwi, zazdrosni i pochwalają tych, którzy dopuszczają się bezbożnych czynów.

Życie chrześcijanina musi odzwierciedlać Boga, w przeciwnym razie jego przestanie będzie nieważne.

Sprawiedliwość Boża objawia się w czynach chrześcijan opartych na wierze w Chrystusa i usprawiedliwionych Jego łaską.

Miłość Boża jest teraz w chrześcijanach przez Ducha Świętego, którego dał usprawiedliwionym, odkupionym i pojednanym przez Krew Chrystusa.

„Dlatego jak przez jednego człowieka grzech wszedł na świat, a przez grzech śmierć, i w ten sposób śmierć przyszła na wszystkich ludzi, ponieważ wszyscy zgrzeszyli”.

„I Pan Bóg nakazał człowiekowi: «Możesz jeść ze wszystkich drzew w ogrodzie, ale nie wolno ci jeść z drzewa poznania dobra i zła, bo gdy z niego spożyjesz, na pewno umrzesz».

Jednak Życie wieczne stało się dostępne dzięki odkupieńczej ofierze Chrystusa, opartej na zaufaniu i posłuszeństwie człowieka Jego przykazaniom.

„Albo nie wiecie, że my wszyscy, ochrzczeni w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy ochrzczeni w Jego śmierć? Zostaliśmy więc razem z nim pogrzebani przez chrzest w śmierć, abyśmy i my, jak Chrystus powstał z martwych przez chwałę Ojca, mogli żyć nowym życiem”.

Grzeszne życie byłego chrześcijanina umarło i zostało pogrzebane we krwi Chrystusa poprzez chrzest. Ich dawne przekonania religijne i tradycje nie mają być częścią ich nowego życia duchowego w Chrystusie. Relację tę można złamać, nawiązując relację z Satinem poprzez grzeszne czyny, które przynoszą śmierć duchową, chyba że zostanie przebaczone poprzez zmianę czynów i myśli, szukanie przebaczenia i powrót do Chrystusa. Przypomina to przymierze małżeńskie, które zostaje rozwiązane w wyniku niewierności przymierzu małżeńskiemu. Niewierność przymierzu z Bogiem lub współmałżonkiem jest cudzołóstwem.

Przymierze, czyli „prawo” dane przez Boga przez Mojżesza, przestało istnieć, gdy Chrystus został przybity do krzyża. W jego miejsce Bóg ustanowił przez swego Syna nowe i lepsze przymierze ze wszystkimi, którzy pokładają wiarę, zaufanie i posłuszeństwo w Chrystusie.

Ten Duch, którego Bóg udzielił tym, których wskrzesił z chrztu krwią Chrystusa, nieustannie przenika wewnętrzne serce i umysł człowieka, gdy komunikuje się z Bogiem.

Wola Boża zostanie wypełniona przez tych, którzy Go kochają i dojrzewają, dostosowując się do Jego obrazu.

Bóg pozwala ludziom o wyjątkowych usposobieniach, dobrych lub złych, dojść do mocy, aby osiągnąć Jego cel i pokazać swoją moc.

Ci, którzy wyznają Chrystusa jako Boga w ludzkim ciele Jezusa z Nazaretu, którego Bóg wskrzesił z grobu, zostaną zbawieni, jeśli ich wiara wywoła czyn posłuszeństwa.

Ewangelia jest wezwaniem Boga do posłuszeństwa tym, którzy otwierają swoje serca.

Bóg żałuje, że niektórzy z Jego ludu sprzeciwiają się i odchodzą, ale mogą zostać przywróceni, jeśli powrócą do Niego, prosząc o przebaczenie, w przeciwnym razie zostaną zgubieni na zawsze.

Żywą ofiarą chrześcijanina jest życie, które nawet w próbie nie odpowiada światowemu życiu.

Kościół zbudowany przez Chrystusa jest podobny do ciała ludzkiego, ponieważ oba mają do spełnienia wiele funkcji, takich jak:

- Dostarczanie Jego przestania przebaczenia.
- Nauczanie, jak prowadzić prawe życie.
- Zachęcanie do wierności.
- Zaspokajanie potrzeb osób żyjących w ubóstwie.
- Prowadzenie i szkolenie innych, aby dojrzewali na podobieństwo Boga.
- Okazywanie miłosierdzia w miłości.

- Żyj w pokoju.
- Unikaj konfrontacji.
- Nie po to, żeby się kłócić.
- Nie przeciwstawiaj się władzy.
- Terminowo spłacaj zobowiązania.
- Nie osądzaj interpretacji Pisma Świętego dokonanej przez brata, która nie zgadza się z twoim zrozumieniem. Ale ucz się z nim.
- Unikaj tych, których interpretacje niektórych nauk są jedynymi możliwymi poprawnymi i którzy upierają się, że ich zrozumienie musi być akceptowane przez każdego chrześcijanina, zawsze i wszędzie.

Pierwszy List do Koryntian adresuje Podziały w zborze lokalnym są tworzone przez chrześcijan, którzy podążają za jakąś osobą lub jej nauczaniem. Dlatego Ciało Chrystusa nie jest zjednoczonym, funkcjonującym ciałem chrześcijan. Podążanie za nauczycielem lub kaznodzieją nie gloryfikuje Boga ani Chrystusa.

Dla wyznawców Kościoła Chrystusowego jest On mocą i mądrością Bożą. Niewielu tych, którzy przyjmują Chrystusa, jest bogatych i potężnych. Być może brakuje im dóbr i edukacji tego świata, ale są bogaci w wierze.

Ewangelię Chrystusa należy głosić w prostocie i pokorze, a nie przez mówcę wypowiadającego wzniosłe słowa.

Bóg włożył Ducha w tych, którzy zmartwychwstali z pogrzebu poprzez chrzest. Ten Duch zna Twoje myśli i stale komunikuje się z Bogiem.

Podziały i zazdrość w ciele kościoła uniemożliwiają wzrost. Nie są w stanie zrozumieć wskazówek, jak dojrzeć na podobieństwo Boga.

Fundament ewangelii jest kładziony jako pierwszy przez kogoś. Następnie inni uczą i wyposażają Boże „nowe stworzenie”, jak żyć, by podobać się Jemu.

Śludzy Chrystusa mają być Mu wierni. Nie mają osądzać serc współchrześcijan.

Chrześcijańscy nauczyciele muszą pouczać innych o naukach Chrystusa i Jego apostołów.

Głosiciele ewangelii nie mogą być ciężarem dla nauczanych osób, nawet jeśli konieczna będzie praca w świeckiej pracy.

Bezbożne czyny chrześcijanina, które są nie do zaakceptowania przez społeczność, nie mogą być nigdy tolerowane. Każde takie działanie, jeśli zostanie zignorowane przez ciało kościoła, oznacza aprobatę. Ich obowiązkiem jest skonfrontowanie się z daną osobą i skorygowanie jej, ale jeśli brat się nie zmieni, nie powinni utrzymywać z nim społeczności, aby zachęcić go do pokuty i powrotu do Chrystusa.

Skargi i nieporozumienia między chrześcijanami mają być rozstrzygane przez ciało kościoła, a nie przed sądem niewierzących.

Lepiej jest, gdy ktoś zostanie oszukany przez brata, niż sądzony przez niechrześcijan, gdyż powoduje to śmiech i hańbę Chrystusa.

Osoby niemoralne seksualnie, chciwe, łamiące przymierza małżeńskie i czyniące zło nie wejdą do Nieba.

Wszystko, co jest dobre i akceptowalne, może nie być pomocne.

Nie pozwól, aby jakieś świeckie działania zdominowały twoje życie.

Życie z kimś będącym w związku małżeńskim, ale nie połączonym małżeństwem, jest niemoralne.

Żaden z małżonków nie powinien powstrzymywać się od realizowania cielesnych namiętności, takich jak seks, uczucia, towarzystwo i miłość.

W czasach stresu lub prześladowań lepiej nie żenić się, co może wywołać większy stres.

Osoby pozostające w związku małżeńskim nie powinny się rozstawać, lecz w przypadku separacji powinny pozostać w stanie wolnym lub się pojednać.

Nie rozwodź się z niewierzącym współmałżonkiem, jeśli pragnie lub chce pozostać wierny w małżeństwie.

Jeśli ktoś, kto nie jest w związku małżeńskim, nie jest w stanie kontrolować swoich cielesnych namiętności, lepiej jest wyjść za mąż niż pożądać lub stać się niemoralnym seksualnie.

Owdowiały chrześcijanin, mężczyzna czy kobieta, nie powinien poślubić osoby niewierzącej.

Głosiciele Ewangelii powinni otrzymywać wynagrodzenie od innych chrześcijan za swoją pracę jako słudzy Chrystusa.

Kiedy Izraelici wyszli z niewoli egipskiej, przeszli przez wodę i pod obłokiem Bożym stali się dziećmi Bożymi na mocy przymierza danego przez Boga przez Mojżesza. Gdy dorastali jako Jego dzieci, jedli także Boży pokarm i pili Jego wodę. Służy to jako przykład tego, jak poszczególne osoby są ochrzczone we krwi Chrystusa, stając się Dziećmi Bożymi w ramach Nowego Przymierza danego przez Chrystusa.

Pokusa pojawia się dzisiaj. Niech więc każdy, kto myśli, że stoi, uważa, aby nie upaść. Nie spotkała cię żadna pokusa, która nie jest zwyczajna dla człowieka. Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad wasze siły, ale wraz z pokusą wskaże wam także drogę wyjścia, abyście mogli ją przetrwać”.

Komentarz kompilatora: Zawsze staraj się robić to, co jest najlepsze dla innych, zamiast swoich pragnień. Przypomnijmy sobie, że Jezus powiedział, że drugie wielkie przykazanie brzmiało: „Kochaj bliźniego swego jak siebie samego”. Koniec komentarza.

Decydenci powinni być szanowani za swoje czyny, ponieważ są odpowiedzialni za ich dobro.

Mężowie i żony są od siebie zależni, gdyż są złączeni w jedno w małżeństwie.

W zgromadzeniu kościelnym mogą istnieć nauki i praktyki, które powodują podziały. Prowadzi to do rozbicia jedności i wspólnoty.

Chleb spożywany podczas „Wieczery Pańskiej” ma przypominać chrześcijanom o Bogu w ludzkim ciele, Jezusie, który złożył swoje bezgrzeszne ciało jako jedyną ofiarę na odpuszczenie grzechów. Owoc winorośli reprezentuje krew Jego odkupieńczej ofiary, która przynosi przebaczenie. Uczestnictwo w Jego uczcie pamięci bez skupienia się na Chrystusie, który przyniósł przebaczenie, jest rytuałem niedopuszczalnym. W ten sposób jest to odbierane w sposób niegodny.

Kiedy chrześcijanie gromadzą się w celu wspólnego posiłku, powinna panować jedność i społeczność.

Duch daje do wykonania różne czynności członkom Ciała Chrystusowego. Dlatego nie oczekuje się, że każdy członek będzie wykonywał każdą funkcję. Te różne działania obejmują:

- zachęcanie innych do wierności.
- ucząc, jak żyć w sposób przyjemny i przyjemny Bogu.
- głoszenie Ewangelii i
- pomaganie wszystkim członkom w osiągnięciu dojrzałości poprzez ich nauczanie, przykład i obserwację ich działań.

Bez miłości duchowy człowiek jest niczym. Kiedy czas się kończy, nadzieja staje się rzeczywistością, a wiara ustaje, gdy wszystko staje się widoczne. Ale miłość jest istotą Boga i trwa na wieki.

Kiedy ci w Chrystusie gromadzą się razem, oczekuje się, że wszyscy będą w tym uczestniczyć. Ale wszyscy uczestniczący w tym samym czasie powodują zamieszanie, a osoby z zewnątrz uważają cię za dziwnego i wariata. Aby wyeliminować zamieszanie, poszczególni mówcy powinni mówić pojedynczo, w celu szkolenia i zachęcania. Nie ma wzmianki o przygotowanym przesłaniu przez profesjonalnego mówcę, takiego jak kaznodzieja z ambony.

Żony mówiącego muszą okazywać honor i szacunek, czekając, aż poprosi o wyjaśnienia w zaciszu własnego domu. „Jak mówi prawo” było prawdopodobnie tradycją wśród Żydów.

Ewangelia to Chrystus. Jego odkupieńcza ofiara za grzech, pogrzeb, zmartwychwstanie, pojawienie się i wniebowstąpienie.

Adam przez nieposłuszeństwo sprowadził śmierć.

Chrystus przez posłuszeństwo przynosi życie.

Towarzysze mają ogromny wpływ na ich działania, zarówno dobre, jak i złe.

Fizyczne nasienie musi zostać pogrzebane, zanim zacznie się nowe życie. Odnosi się to również do nasion duchowych. Musi nastąpić śmierć grzesznego życia, pogrzebanie we krwi Chrystusa, zwane także chrztem, zanim Bóg będzie mógł wskrzesić nowe życie duchowe.

Ciała fizycznie zmarłych zostaną zamienione w niezniszczalne.

Decydując się na pomoc potrzebującym, należy regularnie odkładać środki i nie czekać do ostatniej chwili.

Drugi List Pawła do Koryntian zachęca ich do stwierdzenia tego **Bóg pociesza Swoje Dzieci w ich cierpieniach, które powinny skłonić człowieka do polegania raczej na Bogu niż na sobie.**

Modlitwa pociesza i pomaga innym pokonać próby i stres .

Duch Boży został umieszczony w zmartwychwstałym nowym stworzeniu jako Jego pieczęć. Duch ten jest w ciągłej komunikacji z Bogiem.

Aby wzbudzić pokutę, konieczne może być odebranie przez większość społeczności bratu, który dobrowolnie grzeszy.

Życie ofiarne zastępuje osobiste pragnienia.

Przymierze dane przez Boga za pośrednictwem Mojżesza sprowadziło śmierć. Nowe Przymierze ustanowione przez Chrystusa przynosi życie wieczne i ostatecznie przemienione ciało na podobieństwo Boże.

Przyjemności życia są „bogami” tego świata i krępują umysły niewierzących.

Ciało fizyczne jest tymczasowym miejscem zamieszkania. Stałym miejscem zamieszkania duchowego ciała tych, którzy są w Chrystusie, jest „dom nie rękami zbudowany. Raj jest teraz w niebie, o czym świadczy Paweł, który został porwany do raju” i usłyszał „rzeczy, „których człowiek nie może wypowiedzieć”.

„Nowe stworzenie” powstaje ze śmierci dla grzechu, pogrzebania we krwi Chrystusa i zmartwychwstania do nowego życia, stając się w ten sposób ambasadorem pojednania innych z Bogiem przez Chrystusa. To nowe dzieło powinno:

- Nie jednoczcie się we wspólnocie z niewierzącymi.
- Radujcie się, gdy brat pokutuje i powraca do Chrystusa.
- Oddanie siebie Chrystusowi owocuje robieniem tego, co najlepsze dla innych.
- Dokonuj zobowiązań dobrowolnie, nie żałując ich podjęcia.
- Pozwól Bogu wykorzystać twoje wysiłki w kierunku prawości.
- Bądź czujny! Niektórzy podstępni ludzie udają brata, ale nie nauczają Chrystusa.

Stale badaj swoją wiarę, abyś nie upadł.

Na pierwszy rzut oka List do Galatów wydaje się być adresowany do chrześcijan, którzy wracali lub trzymali się swoich tradycji judaizmu. Niektórzy z nich domagali się, aby chrześcijanie pochodzenia pogańskiego zaakceptowali także doktryny Starego Przymierza, które obejmowały obrzezanie, wymóg stawiany prozelicie.

Komentarz kompilatora: „Prawy prozelita” jest poganin, który przeszedł na judaizm. Jest związany wszystkimi doktrynami i nakazami religii żydowskiej i jest uważany za pełnoprawnego członka narodu żydowskiego. Prozelitę obrzeza się jako osobę dorosłą, jeśli jest mężczyzną, i zanurza w dowolnym naturalnym zbiorniku wody, aby formalnie dokonać nawrócenia. Koniec komentarza.

Dzisiejsi chrześcijanie mają swoją własną tradycję poprzez interpretację Pisma Świętego, a następnie żądają, aby inni podążali za nimi, aby być w społeczności z nimi i Chrystusem. Często tradycje te wywodzą się z dawnych nauk religijnych. Dlatego obowiązkiem każdego chrześcijanina jest zgłębianie przesłania Chrystusa, zrozumienie pragnień Boga, a następnie poddanie się temu przez wiarę i ufność. Kiedy człowiek żąda podporządkowania się i posłuszeństwa swoim interpretacjom, dzieli Ciało Chrystusa, Jego Kościół.

Przebaczenie grzechów jest Chrystusem, darem łaski, który można przyjąć lub odrzucić, ale na który nie można zasłużyć.

Przesłaniem Nowego Przymierza jest przyjęcie Chrystusa jako zadość czyniącej ofiary i życie zgodnie z Jego życiem i naukami poprzez wiarę w Niego i posłuszeństwo Jego przykazaniom. „Albowiem wszyscy, którzy polegają na uczynkach Prawa, są pod przekleństwem”, ponieważ nie można doskonale przestrzegać wszystkich Praw Starego Przymierza. Ale „Chrystus wykupił nas od przekleństwa zakonu, stając się za nas przekleństwem”, „abyśmy przez wiarę otrzymali obiecane Ducha”. Prawo „zostało dodane ze względu na grzechy, aż do przyjścia na świat potomka Jezusa, któremu została dana obietnica” (Dzieje 1:3).

„Stare Przymierze uwięziło wszystko pod grzechem, aby wierzącym dano obietnicę przez wiarę w Jezusa Chrystusa. Zanim przyszła wiara, byliśmy uwięzieni pod prawem, uwięzieni aż do objawienia się przyszłej wiary. Tak więc Zakon był naszym stróżem aż do przyjścia Chrystusa, abyśmy zostali usprawiedliwieni z wiary. Ale teraz, gdy przyszła wiara, nie jesteśmy już pod opieką, bo w Chrystusie Jezusie wszyscy jesteście synami Bożymi przez wiarę. Bo wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, przyoblekliście się w Chrystusa. Nie ma Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety, bo wszyscy jesteście

jedno w Chrystusie Jezusie. A jeśli należycie do Chrystusa, to jesteście potomkami Abrahama, dziedzicami zgodnie z obietnicą". Chrystus jest Bożym darem przebaczenia, a zbawienie nie jest ograniczone narodowością, rasą czy płcią.

„Ale teraz, kiedy poznaliście Boga, a raczej zostaliście poznani przez Boga, jak możecie ponownie zwrócić się do słabych i bezwartościowych elementarnych zasad świata, których niewolnikami chcecie znowu być?”

„Ku wolności wyswobodził nas Chrystus; stójcie zatem niewzruszenie i nie poddawajcie się ponownie pod jarzmo niewoli. Spójrz: Ja, Paweł, mówię wam, że jeśli przyjmiecie obrzezanie (zaakceptujecie poleganie na Mojżeszu jako na innej ewangelii), Chrystus nie będzie dla was żadną korzyścią. Świadczyć ponownie każdemu człowiekowi, który akceptuje obrzezanie (związanie się jego naukami i przykazaniami), że jest zobowiązany przestrzegać całego prawa. Jesteście oddzieleni od Chrystusa, wy, którzy przez zakon chcecie być usprawiedliwieni; odpadłeś od łaski”.

Jako „synowie” Boga nie podążajcie za pragnieniami ciała, gdyż ci, którzy czynią takie rzeczy, nie odziedziczą królestwa Bożego. Te pragnienia obejmują

- niemoralność seksualna,
- zanieczyszczenie,
- zmysłowość,
- bałwochwalstwo,
- czary,
- wrogość,
- walka,
- zazdrość,
- napady złości,
- rywalizacje,
- spory,
- podziały,
- zazdrość,
- pijaństwo,
- i orgie,

Ale jako „synowie Boży” przez wiarę i posłuszeństwo prowadzą życie, które wydaje owoce Ducha, którymi są:

- Miłość,
- Radość,
- Pokój,
- Cierpliwość,
- Życzliwość,
- Dobroć,
- Wierność,
- Łagodność,
- I samokontrola.

Ci w Chrystusie mają delikatnie przywracać do zdrowia współchrześcijanina uwikłanego w grzech.

Ci, którzy zostali nauczeni i przyjęli Chrystusa, Jego życie, śmierć, pogrzeb, zmartwychwstanie, wniebowstąpienie, naukę i życie podczas pobytu na ziemi, mają obowiązek dbać o potrzeby głosicieli Ewangelii.

Życie, którym żyjesz, jest ziarnem, które zasiewasz. Dlatego nasienie cielesnych pragnień będzie zbierać zepsucie. Natomiast nasienie ducha zbiera życie wieczne.

Paweł wyjaśnia bóstwo Chrystusa Efezjanom.

Bóg stworzył człowieka na swoją naturę, obraz i podobieństwo, z możliwością wyboru. Wiedząc, że ostatecznie Jego stworzenie wybierze ich pragnienia zamiast Jego przykazań. Planując z wyprzedzeniem, przeznaczył im sposób na pojednanie ich z Nim.

Zatem Bóstwo w postaci człowieka, Jezusa – Chrystusa, stanie się ofiarą pojednawczą jako darem przebaczenia. Następnie każdy Żyd lub poganin, który zdecydował się przyjąć Jego dar przez zaufanie i posłuszeństwo Chrystusowi, był umieszczany w Kościele Chrystusowym. To w Nim można uzyskać przebaczenie, odkupienie i pojednanie – zgodnie z Bożym planem od początku. Zatem w idealnym momencie ostatniego wieku, czasie następującym po wypełnieniu Starego Przymierza, cała ludzkość będzie miała możliwość otrzymania przebaczenia grzechów i zbawienia przez posłuszeństwo Ewangelii Chrystusa.

Ci W CHRYSTUSIE mają:

- Odkupienie.
- Jedność.
- Dziedzictwo.
- Mieć nadzieję.
- Dostęp do Ducha Bożego.
- Miejsce zamieszkania z Bogiem.
- Życie wieczne.

Ci odkupieni mają być zjednoczeni, starając się dojrzeć do natury i podobieństwa Bożego

- Pokorny.
- Delikatny.
- Miłosierny.
- Kochający.
- Mówiąc prawdę.
- Dzielenie się z każdym potrzebującym, wykonującym uczciwą pracę.
- Odrzucanie zwodniczych pragnień.
- Nie grzeszę, gdy jestem zły.
- Nie kradnę.
- Unikaj niemoralności seksualnej, sprośnych i głupich rozmów oraz prymitywnych i nieprzyzwoitych żartów.

Kiedy Chrystus wstąpił do nieba, nadał pewne szczególne funkcje:

- Apostołowie, naoczni świadkowie Chrystusa Zmartwychwstałego – aby głosić Dobrą Nowinę, że Zbawiciel i Jego dar przebaczenia i zbawienia są dostępne dla wszystkich, którzy przyjmą Jego dar.
- Prorocy przekazują objawienie Boże otrzymane od Ducha Świętego.
- Ewangelisci, aby głosić zgubionym Dobrą Nowinę o Chrystusie.

- Pasterze i nauczyciele – strzegli, czuwali, nauczali i prowadzili braci do dojrzałości i jedności w Chrystusie, a nie opinii

Jednakże wszyscy w Nim mają:

- Obserwuj, jak prowadzą swoje życie duchowe.
- Wytrzymuj pragnienia cielesnego ciała.
- Zrozum wolę Bożą.
- Bądźcie napełnieni Duchem Bożym – Jego naturą.
- Przedstaw potrzeby swoich braci ponad osobiste pragnienia.

Aby chronić się przed ciemnymi mocami szatana, chrześcijanie muszą otoczyć się Bogiem i Jego zbroją, którą jest:

- Prawda.
- Gotowość ewangelii.
- Wiara.
- Słowo Boże.
- Zbawienie.
- Modlitwa.

Określonym grupom chrześcijan zostały przekazane szczegółowe instrukcje:

- Żony – czcicie, szanujcie mężów i czyńcie to, co podoba się Bogu.
- Mężowie – zaspokajajcie fizyczne i duchowe potrzeby żony.
- Dzieci – słuchajcie uważnie, stosujcie się do poleceń i autorytetów.
- Słudzy niewolni, ci całkowicie oddani drugiemu, mają służyć tak, jak Chrystusowi, nie na oko, ale pełnić wolę Bożą z serca.

Wszyscy chrześcijanie mają:

- Pełnić funkcje potrzebne Ciału Chrystusowemu.
- Przestrzegajcie nauk Chrystusa i Jego apostołów.
- Czyńcie dobre uczynki, które podobają się Bogu.
- Głoś na różne sposoby zmartwychwstałego Chrystusa, Jego życie i Jego przesłanie.

Paweł dziękował i zachęcał Swoich partnerów w Filipi.

Chrześcijanie są partnerami ewangelii. W tym przypadku Paweł i Filipianie. Wszyscy chrześcijanie na całym świecie mają zachęcać ewangelistów i zaspokajać ich potrzeby fizyczne, gdy głoszą ewangelię. Odwiedzanie ich w miejscu pracy jest doskonałą zachętą oraz sposobem przekazania w zborze miłości i troski o oddanego sługę, który głosi Chrystusa, doświadczając wielu trudności.

Paweł, tak jak powinni czynić dzisiejsi ewangelisci, przesłał Filipianom swoje podziękowania, wyrazy miłości i troskę. Zachęcał ich, aby prowadzili życie godne ewangelii Chrystusa, aby obfitowali w wiedzę umożliwiającą rozeznanie tego, co czyste i nienagane, oraz aby nadal prowadzili życie miłe Bogu:

- Łączyć się.
- Nie rób nic z samolubnych ambicji.
- Spójrz na to, co jest najlepsze dla innych.
- Czyńcie wszystko bez szemrania i powątpiewania.
- Trzymaj się mocno słowa życia.

- Pilnie dąż do osiągnięcia celu, jakim jest Życie Wieczne w Niebie z Bogiem.
- Obserwuj i obserwuj tych wrogów Chrystusa, którzy próbują cię przekonać, abyś powrócił do poprzedniego sposobu życia.
- Słudzy Chrystusa nie powinni się kłócić, ale być zgodni w Panu.
- Nie martw się ani nie zamartwiaj sprawami fizycznymi i duchowymi.
- Nie kłóć się o opinie i osobiste interpretacje.

„W końcu, bracia, cokolwiek jest prawdziwe, co godne, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co godne pochwały, jeśli jest jakaś doskonałość, jeśli jest coś godnego pochwały, pomyślcie o tym. Czego się nauczyliście, co otrzymaliście, co usłyszeliście i co zobaczyliście, praktykujcie u mnie, a Bóg pokoju będzie z wami”.

Zbór powinien zaspokajać fizyczne potrzeby ewangelistów, ale także okazywać im miłość i troskę, aby nie czuł się sam.

Paweł napisał do chrześcijan w Kolosan

Chrześcijanin musi być napełniony znajomością woli Chrystusa, umieć żyć godnie i przynosić owoce. Chrystus wybawił tych, którzy zaufali poprzez posłuszeństwo, z domeny ciemności szatana i przeniósł ich do Królestwa Chrystusowego poprzez przebaczenie poprzez odkupieńczą ofiarę Chrystusa.

Chrystus jest dokładnym obrazem i tajemnicą Boga

- Wszystko zostało stworzone przez Niego i przez Niego w Niebie i na Ziemi.
- Trzyma wszystko razem.
- Bóg mieszka w Nim.
- On wszystko ze sobą pojednał przez swą krwawą ofiarę. JEŚLI chrześcijanie będą trwać w wierze i nie odejdą od Ewangelii, On uczyni ich świętymi. W rezultacie ci, którzy nie trwają w wierze, odsunęli się od Chrystusa i nie zostaną uświęceni.
- Chrystus jest tajemnicą ukrytą przed Żydami i poganami. W Nim jest bowiem możliwość przebaczenia i odkupienia.

Ostrzeżenie dla chrześcijan

- Nie pozwólcie, aby tradycje ludzkie was zwiodły i uczyniły z was jeńców szatana. Pamiętajcie, że Chrystus jest bogiem. Mieszka w chrześcijanach, którzy zostali obrzezani duchowo przez usunięcie ciała grzechu i pogrzebani we krwi Chrystusa, co jest znane jako chrzest lub zanurzenie. Po czym Bóg przebaczył im grzechy, wskrzesił ich i umieścił w Królestwie Chrystusowym.
- Przepisy dotyczące świąt i zakazów jedzenia i picia pochodzą z ziemskiego Starego Przymierza, które było jedynie cieniem lepszego Przymierza Niebieskiego. To niebiańskie przymierze miało pochodzić bezpośrednio od Jezusa jako Boga w ludzkim ciele.
- Nie polegajcie na poniżeniu i ascezie, aby uczynić siebie świętymi. Świętość wynika z bycia w Chrystusie.

Chrześcijanie muszą się tego pozbyć

- Ziemskie namiętności seksualne i nieczyste.
- Pożądliwość.
- Gniew.
- Złośliwość.

- Oszczерstwo.
- Nieprzyzwoita rozmowa.
- Kłamliwy.

Stań się nową osobą duchową. Żyć tak, jak żył Chrystus 16 w miłości, która zwiąże w całość wszystko, co dobre. Znajomość woli Bożej rodzi

- Współczujące serca.
- Życzliwość.
- Pokora.
- Łagodność.
- Cierpliwość.

Nauczajcie, napominajcie i zachęcajcie siebie nawzajem w imieniu i przez władzę Chrystusa.

Traktowanie innych powinno opierać się na tym, co jest najlepsze dla związku.

Żony, mężowie, dzieci, niewolnicy i panowie mają traktować wszystkich na sposób i z miłością Chrystusa, Pana wszystkich.

Pierwsi Tesaloniczan.

Ci, którzy są w Chrystusie, powinni być przykładem wiary, pracy w miłości i wytrwałości. Mają zachować czujność wobec pokus Szatana i zachęcać się nawzajem, pełniąc wolę Bożą. Mają one:

- Głoście w czasach prób i konfliktów.
- Należy zwracać uwagę na tych, którzy głoszą dla pieniędzy, władzy i prestiżu.
- Nie należy skupiać się na tym, co podoba się słuchaczom.
- Spodziewaj się, że zostaniesz przetestowany.
- Pracuj tak, aby nie być ciężarem dla innych.
- Napominaj i zachęcaj.
- Staraj się żyć spokojnie i zajmować się swoimi sprawami.
- Szanujcie tych, którzy poświęcają swoje życie dziełu Chrystusa.
- Żyj w pokoju, a nie w konflikcie.
- Zachęcajcie, módlcie się, radujcie się i bądźcie cierpliwi.
- Szukaj sposobów czynienia dobra.
- Dziękuj w każdych okolicznościach.
- Zachowaj ciało, duszę i ducha w nienaganności

Czas powtórnego przyjścia Chrystusa jest nieznanym. Ale kiedy to nastąpi, ciała chrześcijan w grobie zostaną wskrzeszone i przemienione w nieśmiertelne ciało duchowe i spotkają Chrystusa w obłokach. Wtedy dołączą do nich żyjący w Chrystusie.

Drugi Tesaloniczan

Nie przejmujcie się pogłoskami o powrocie Chrystusa. Chrystus nie powróci ponownie, dopóki szatan nie zwiedzi tych, którzy giną, ponieważ nie chcą kochać prawdy, aby zostać zbawieni. Będzie oszukiwał, działając poprzez innych swoją mocą oraz fałszywymi znakami i cudami. Kiedy Chrystus przyjdzie, wymierzy sprawiedliwość poprzez zemstę i wieczną śmierć tym, którzy prześladowali Jego lud.

Ponieważ czas Drugiego Przyjścia Chrystusa nie jest znany, pozostaniecie w służbie Chrystusa, głosząc Ewangelię, czyniąc dobre uczynki i prowadząc życie, które Go wysławia. Nie karmcie i nie dostarczajcie artykułów pierwszej potrzeby tym, którzy są w stanie, ale nie chcą się utrzymać. Tak naprawdę nie zadawaj się z nimi ani nie utrzymuj z nimi społeczności. Ale nie traktuj ich jak wrogów.

Pierwszy Tymoteusz

Sprzeciwiajcie się tym, którzy nauczają, że chrześcijanie muszą przestrzegać tradycji swoich dawnych przekonań religijnych, przekonań sprzecznych z naukami Chrystusa i apostoła. Odwrócili się i powrócili do swoich dawnych przekonań religijnych.

Zanosijcie wstawiennictwo i modlitwy za wszystkich ludzi, także za władców krajów.

Módlcie się bez plamy niewybaczalnego grzechu.

Naucz kobiety, aby nie zwracały uwagi na zmysłowość, ubierając się tak, jak przyciągają, tak jak robią to bogaci i wpływowi.

Mężczyźni, którzy pragną prowadzić swoich braci, aby stali się prawymi sługami, pragną dobrej i szlachetnej pracy przewodzenia i przewodzenia. Zauważcie, że jest to dzieło, a nie urząd władzy i prestiżu. Ich zadaniem jest pomaganie tym, którzy są w Chrystusie, w dojrzewaniu na podobieństwo Boże, poprzez uczenie ich i prowadzenie, aby czynili wolę Bożą. „Powinni o nich dobrze myśleć osoby z zewnątrz, aby nie popadli w niełaskę i sidła diabła”.

Niektórzy chrześcijanie oddają się zwodniczym kłamstwom. W ten sposób palą swoje sumienia takimi praktykami, jak zabranianie zawarcia małżeństwa i powstrzymywanie się od spożywania określonych potraw.

Nie używaj ostrych słów, poprawiając starszego mężczyznę lub starszą kobietę.

Dzieci i wnuki muszą opiekować się swoimi potrzebującymi rodzicami

Niektórzy nauczają dla celów osobistych, innych niż Chrystusowe. Wiadomości, których nie ma w Biblii.

Ludzie, którzy pragną się wzbogacić, pokładają nadzieję w niepewności pieniędzy, a nie w Bogu.

Bogaci powinni być hojni i gotowi dzielić się z potrzebującymi.

Drugi Tymoteusz

Zawsze zachęcaj sługi Boże, zwłaszcza te, które są z dala od domu, głosząc Chrystusa.

Wieczne przeznaczenie chrześcijanina jest proste:

"Jeśliumarliśmy z Chrystusem, z Nim też żyć będziemy;

Jeśliwytrwamy, z Nim też będziemy królować;

Jeśliwypieramy się Go, on także się nas wyprze;

Jeślijestemy niewierni, On pozostaje wierny, bo nie może się wyprzeć”.

Nie kłóćcie się o słowa i swoją osobistą interpretację.

Chrześcijańscy bracia mogą odejść od Chrystusa.

Są tacy ludzie w Ciele Chrystusa, którzy muszą wzrastać, aby stać się czcigodnymi sługami, aby móc służyć Bogu.

Niektórzy bracia będą samolubni, chciwi, dumni i aroganccy. Mogą sprawiać wrażenie pobożnych – nie powinienes mieć z nimi nic wspólnego.

Bracia i siostry, którzy prowadzą pobożne życie w Chrystusie, zostaną zachowani.

Wszyscy w Chrystusie, którzy żyją wiernie, pełniąc wolę Bożą, mają pewność Nieba.

Pragnienia chrześcijan, których życie nie jest pod kontrolą, powracają do dawnego, światowego życia.

Całe Pismo jest natchnione przez Boga i jest pożyteczne w nauczaniu i szkoleniu.

Rozpoznawaj i bądź świadomy tych, którzy sprzeciwiają się Chrystusowi i Jego przesłaniu.

Tytus

Starsi muszą stawić czoła nauczycielom żadnym pieniędzy, władzy i prestiżu. Nauczają mitów i zbawienia opartego na czymś innym niż Chrystus, który powoduje, że bracia oddalają się od Chrystusa. Pamiętaj, aby uczyć:

- Starsi mężczyźni – aby byli wstrzemięźliwi, zdrowi w wierze i jasno myślący.
- Starsze kobiety – aby były nabożne w zachowaniu, wstrzemięźliwe, nie oszczercze, niezależne od alkoholu, a młodsze kobiety uczyły czułości wobec męża i dzieci, wstrzemięźliwości, gospodyń domowych.
- Młodzi mężczyźni – Panujący nad sobą, wzór dobrych uczynków, odznaczający się uczciwością i godnością.
- Pracownicy – wykonujcie zadania zlecone przez pracodawcę bez kłótni i narzekań oraz nie zabierajcie tego, co należy do pracodawcy.

Chrystus przyszedł na ziemię, aby przynieść przebaczenie i zbawienie oraz wyrzec się bezbożności i światowych namiętności. Zbawia przez miłosierdzie i posłuszeństwo, a nie przez uczynki. Przypomnij wierzącym, aby:

- Bądź uległy wobec władz.
- Bądź gotowy do wykonywania dobrych uczynków.
- Nie mów źle o nikim.
- Unikaj kłótni.
- Bądź delikatny i uprzejmy dla wszystkich ludzi.
- Oddawaj się dobrym uczynom.
- Unikaj głupich kontrowersji, jakie robią Żydzi, próbując pokazać, że jest się „wybranym przez Boga” na podstawie ich genealogii jako dzieci Abrahama.

Filemon

Dzielenie się wiarą skutkuje orzeźwieniem słuchaczy.

Dzięki Twojemu życiu i miłości do Ewangelii Bóg może i często wykorzystuje niepożądane zdarzenia, aby wyrzucić wielki wpływ na innych. Bądź wdzięczny i uwielbiaj Boga za to, że posłużył się Tobą do pełnienia swojej woli.

Hebrajczyków

Adam i Ewa zostali stworzeni jako prawi, ziemscy ludzie i umieszczeni w raju, aby żyć w obecności Boga. Ale oni,

- a) zdecydował się słuchać kłamstw szatana, zbuntowanego anioła.
- b) pragnął obietnicy szatana.
- c) odrzucił przykazania Boże.
- d) otrzymali ból i śmierć jako konsekwencje swoich działań.

Podążając za kłamstwami Satana i grzechem nieposłuszeństwa człowieka, Bóg objawił szatanowi, że potomstwo człowieka zniszczy jego władzę nad człowiekiem, co jest śmiercią. Tak więc, w idealnym momencie Bóstwa w ludzkim ciele, Jezus zdecydował się przyjść na ziemię i żyć wśród swego stworzenia, aby być jedyną i doskonałą ofiarą za grzech. Ojciec przyjął ofiarę za grzech Jezusa, czego dowodem było Jego zmartwychwstanie. Zmiażdżył głowę szatana, osiągając zwycięstwo nad wieczną śmiercią. Teraz grzechy sprawiedliwych pod Starym Przymierzem zostały odpuszczone. Odtąd przebaczenie, odkupienie i pojednanie stały się dostępne dla wszystkich, którzy szukają przebaczenia przez posłuszeństwo.

Ten proces pojednania jest opisany w wielu miejscach Pisma Świętego, począwszy od pierwszej Pięćdziesiątnicy po zmartwychwstaniu i wniebowstąpieniu Jezusa, jak opisano w Dziejach Apostolskich 2. Osoby, którym przebaczone, mają również wybór, czy chcą żyć sprawiedliwie, czy poddać się swoim ziemskim pragnieniom. Poddanie się oznacza zaakceptowanie kłamstwa Szatana, aby powrócić do poprzedniego grzesznego życia i cieszyć się „tymczasowymi ziemskimi przyjemnościami”.

Autor Listu do Hebrajczyków surowo ostrzega członków Kościoła Chrystusowego, którzy są kuszeni kłamstwami szatana. Bądź świadomy, słuchaj uważnie nauk Chrystusa i apostoła, w przeciwnym razie możesz odpłynąć i ostatecznie odrzucić Jego zbawczą łaskę. Po ustaleniu wyższości Chrystusa nad człowiekiem, Arcykapłanem Starego Przymierza i aniołami, chrześcijanie są ostrzegani przed niewiernością w wyniku powrotu do swoich wcześniejszych, niebiblijnych nauk religijnych.

Bóg początkowo przemawiał bezpośrednio do człowieka, a później poprzez proroków. Ale TERAZ przemawia przez zmartwychwstałego Chrystusa, który przewyższa całe stworzenie.

Chrystus jest Pośrednikiem między Bogiem a człowiekiem, arcykapłanem chrześcijan na wzór Melchizedeka. Kapłan, który nie był zależny od odziedziczonej pozycji, jak to było w przypadku arcykapłanów na mocy przymierza zawartego przez Mojżesza.

Przyszły świat, zarówno życie wieczne, jak i wieczna śmierć, podlegają Chrystusowi.

Chrystus jest teraz u boku Boga, ofiarując swoje ludzkie żywe ciało jako jedyną ofiarę za przebaczenie grzechów. Czyniąc tak, wypełnił obietnicę daną Abrahamowi i wypełnił Przymierze zawarte przez Mojżesza, czyniąc je przestarzałym, ustanawiając nowe przymierze. Wszyscy, którzy wybiorą Chrystusa poprzez posłuszeństwo, zostaną oczyszczonymi istotami duchowymi, gdy:

- wyznać Jezusa jako Boga.
- umrzeć dla grzechu.
- zostali pogrzebani w Jego krwi, zostali przez Boga włączeni do Kościoła Chrystusowego.

Tak jak oczyszczony człowiek fizyczny może ponownie się zabrudzić, tak samo może to zrobić oczyszczony człowiek duchowy. Gdyby to nie była prawda, nie byłoby potrzeby korzystania z pośrednika ani ostrzegania chrześcijan, aby nie odstępowali i nie wracali do poprzedniego grzesznego życia.

Brat może ustąpić niewierzącemu sercu i odejść od Boga.

Nie utwardzaj swoim sercu i nie odrzucajcie Jego głosu, Jego przesłania.

Staraj się wejść do Jego odpoczynku w niebie, abyście nie upadli przez nieposłuszeństwo.

Trzymaj się mocno – nie rozluźniaj się – poznajcie tylko śmierć, pogrzeb i zmartwychwstanie Chrystusa, ale także Jego życie i to, jak stać się dojrzałymi na Jego podobieństwo.

Osobom oświeconym i przebaczonym, które powracają do poprzedniego grzesznego życia, powrót do Chrystusa jest dla nich trudny.

Nie ma ofiary za grzech dla tych, którzy świadomie grzeszą.

"Nie wyrzucaj waszą ufność, która ma wielką nagrodę".

„Mój sprawiedliwy będzie żył z wiary, a JEŚLI się cofnie, moja dusza nie będzie miała w nim upodobania. Ale nie jesteśmy z tych, którzy się cofają i giną”.

Ci, „którzy wierzą i zachowują duszę swą”.

Można słyszeć, ale nie rozumieć, rozumieć, ale nie na tyle, aby wierzyć, i wierzyć, ale nie chcieć mieć wystarczającej wiary, aby się zaangażować i zaufać. Ci, którzy ufają, podejmą działania, udowadniając swoją wiarę i zaufanie swoimi czynami. To przez wiarę:

Abel złożył Bogu ofiarę bardziej przyjemną”.

Abraham usłuchał wezwania, aby udać się na miejsce, które miał otrzymać w dziedzictwie.

Henoch został zabrany, aby nie oglądał śmierci”.

Noe, ostrzeżony przez Boga o wydarzeniach jeszcze niewidzianych, w pełnej czci bojaźni zbudował arkę, aby ocalić swój dom”.

„Przez wiarę udał się (Abraham) i zamieszkał w ziemi obiecanej, jak w obcym kraju”.

„Ci wszyscy umarli w wierze, nie otrzymawszy tego, co obiecano, lecz ujrzeli ich i pozdrowili z daleka, i uznawszy (nadzieję), że są obcymi i wygnańcami na ziemi”.

Abraham podczas próby złożył w ofierze Izaaka, a ten, który otrzymał obietnicę, właśnie składał w ofierze swego jedyne go syna, o którym powiedziano: „Przez Izaaka będzie nazwane twoje potomstwo”.

Uważał, że Bóg jest w stanie go nawet wskrzesić z martwych, z których, mówiąc w przenośni, rzeczywiście go przyjął”.

Izaak prosił o przyszłe błogosławieństwa dla Jakuba i Ezawa”.

Jakub umierając, błogosławił każdego z synów Józefa, kłaniając się przed głową swojej laski.”

Pod koniec życia Józef wspominał o wyjściu Izraelitów i udzielił wskazówek dotyczących jego kości”.

Mojżesz po urodzeniu był ukrywany przez swoich rodziców przez trzy miesiące, bo widzieli, że dziecko jest piękne, i nie bali się wyroku królewskiego”.

Mojżesz, gdy dorósł, nie chciał być nazywany synem córki faraona, wolał być źle traktowany wraz z ludem Bożym, niż cieszyć się przemijającymi przyjemnościami grzechu”.

Mojżesz opuścił Egipt, nie ulękłszy się gniewu króla, gdyż wytrwał, jakby widział Niewidzialnego.

Mojżesz obchodził Paschę i pokropił krwią”.

Lud przeprowił się przez Morze Czerwone jak po suchym lądzie.”

Nierządnicza Rachab nie zginęła wraz z nieposłusznymi, ponieważ przyjaźnie przyjęła szpiegów”.

James podaje wiele spostrzeżeń i ostrzeżeń.

Bóg nikogo nie kusi. Jednakże pozwala, aby poddana próbie czyjaś wiara zaowocowała wytrwałością, jeśli pozostaje się wiernym.

Pokusa wynika z pożądania. Kiedy ktoś poddaje się swoim pragnieniom, pojawia się grzech.

Kiedy się gniewasz, mów powoli, gdyż gniew nie pochodzi od Boga.

Chrytusowe przesłanie zbawienia, jeśli jest postuszne i zachowywane w głębi duszy, tworzy wiernych ludzi i pracowników, a nie widzów siedzących w ławkach.

Chrześcijanie oddają cześć, gdy z pragnienia opiekują się wdowami i innymi potrzebującymi.

Lepiej traktując bogatych niż biednych, nie podobało się Bogu, że biedni są bogaci w wierze i dziedzicami Królestwa.

Miłosierdzie neguje karę, której domaga się sprawiedliwość.

Czyjeś czyny ukazują stopień miłości i wiary – brak działania to brak wiary.

To, co zostanie powiedziane, może wywołać dobro lub zło. Jeśli więc nie można kontrolować tego, co i jak mówią, nie powinni uczyć.

Ambicja zdobycia władzy i prestiżu powoduje raczej zazdrość i hańbę niż łagodność, miłosierdzie i pokój.

Chrześcijanin, który zrywa przymierze z Bogiem poprzez swoją relację ze światem, jest duchowym cudzołóżnikiem.

Stała więź z Bogiem trzyma diabła z daleka.

Nie mów źle i nie oczerniaj nikogo.

Bogactwa zdobyte chciwością wołają do Boga.

Pobożni i prawi ludzie nie muszą wzywać innych, aby potwierdzili swoje słowa. Nie mają powodu przeklinać. Bracia mogą oddalić się od Chrystusa. Aby pozostać wiernymi, potrzebują pomocy i zachęty.

Najpierw Piotr

Dzięki zmartwychwstaniu Chrystusa wszyscy narodziли się na nowo. Rodzą się na nowo poprzez śmierć dla grzechu, pogrzebanie we krwi Chrystusa, wzbudzenie nowego duchowego ciała i umieszczenie ich w Królestwie Chrystusa przez Boga.

Pojawią się próby sprawdzające wiarę.

Prorocy przepowiadali łaskę Bożą przez życie Chrystusa.

Ci, którzy przyjmują przesłanie Chrystusa, mają przygotować się do działania, tak jak Bóg oczekuje, że wszyscy Jego słudzy będą pracować i wykonywać Jego wolę.

Nie żyjcie dalej tak, jak żyliście przed posłuszeństwem Chrystusowi. Masz być święty w swoim postępowaniu i chwalić Boga.

Bóg wiedział i z góry przeznaczył, że objawi się przez Tego, którego wskrzesi z martwych. W ten sposób wiara i nadzieja spoczną na Nim.

Oczyszczenie z grzechów następuje poprzez odrodzenie z czystego, ufnego i posłusznego serca.

Życie, śmierć, pogrzeb, zmartwychwstanie i wniebowstąpienie Chrystusa to Dobra Nowina, która oferuje każdemu przebaczenie grzechów DZIŚ i zawsze. Ci, którzy przyjmą Jego ofertę, mają spożywać pokarm duchowy, aby dojrzeć i wzrastać ku zbawieniu.

Chrześcijanie jako słudzy Boga mają składać swoje życie w ofierze żywej, jako kapłani głosić wspaniałości Boga, Chrystusowe orędzie pojednania. Powstrzymuj się więc od namiętności cielesnych.

Żyj w zgodzie z rządzącymi władcami, zgodnie z wymaganiami pracodawców, będąc jednocześnie wolnym w Chrystusie.

Żony mają szanować i szanować swoich mężów, gdyż dzięki swojej łagodnej i pokornej naturze mogą przeniknąć serce niewierzącego męża.

Mężowie mają okazywać szacunek swoim żonom, rozumiejąc ich troski i potrzeby.

Bądźcie zjednoczeni sercem i umysłem ze swoją chrześcijańską rodziną, bez pragnienia wyrównania rachunków.

Przygotujcie się na wyjaśnienie, dlaczego różnicie się od większości.

Chrystus przekazał wiadomość tym, którzy znajdowali się w Hadesie, siedzibie dusz zmarłych.

Noe był posłuszny Bogu i zbudował Arkę, ratując siebie i swoją rodzinę przez wodę, co jest przykładem dla tych, którzy wzywają Boga do przebaczenia poprzez akt chrztu krwią Chrystusa.

Ewangelia miała być głoszona tym, którzy żyli, ale teraz umarli, aby mogli ŻYĆ duchem.

Kiedy cierpisz jako Dziecko Boże, chwalisz Boga. Cierpienie z powodu złoczyńcy, na przykład kradzieży lub mordercy, nie przynosi chwały Bogu.

Mężczyźni, którzy chcą, a nie dla zysku, poświęcają swoje życie z pokorą, prowadząc, a nie kierując, swoich braci, aby dojrzewali w Bożej naturze i pracowali jako Jego słudzy, są przykładami miłości i pokory.

Zawsze bądźcie czujni, wypatrując agentów Diabła, którzy pragną pożreć i zniszczyć czyjąś wiarę.

Dlatego wznosicie w wierze wznosząc w:

- Cnota - wysokie standardy moralne.
- Samokontrola pragnień i działań.
- Wierność.
- Boskie uczucie.
- Boża natura miłości.

Pilnie ćwicz te cechy.

Przesłanie Chrystusa zapisane w Biblii nie pochodziło z wiedzy człowieka ani z jego interpretacji, ale od Boga.

Niektórzy bracia zaprzeczają boskości Chrystusa. Uczą z chciwości – pieniędzy, władzy, sławy, twierdząc, że Chrystus był tylko widmem. Są potępieni.

Anioły zgrzeszyły. Bóg zesłał ich do otchłani, najgłębszej części wiecznej kary, aż do powrotu Chrystusa i wtedy sądu.

Niektórzy ludzie oddający się namiętnościom i gardzący władzą próbują nawiązać społeczność z chrześcijanami. Ale ich serce jest wyszkolone w chciwości. „Jeśli bowiem dzięki poznaniu Pana naszego i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa uciekli od skałań świata, a potem ponownie w nie uwikłali się i zwyciężyli, to ostatni stan stał się dla nich gorszy niż pierwszy. Byłoby bowiem lepiej dla nich, gdyby nigdy nie poznali drogi prawości”.

Bóg chce, aby każdy miał możliwość nawrócenia się od grzechu do Niego. Jest cierpliwy, ponieważ czas nie ma znaczenia, ponieważ jest wieczny.

Niektóre nauki są trudne dla tych, którzy mają niewielką wiedzę o Bogu i Jego woli. Niektórzy być może z wyboru, inni z powodu nauk innych, którzy wypaczyli znaczenie pism świętych, aby dostosować je do swojej wiary.

Pierwszy Jan.

Jezus był prawdziwą osobą, o czym świadczą ci, którzy byli z Nim stale, którzy go słyszeli, widzieli i dotykali. Są naocznymi świadkami.

Bóg jest sprawiedliwy, a ci w Chrystusie mają z Nim społeczność dzięki oczyszczającej krwi Chrystusa. Jego odkupieńcza ofiara czyni człowieka świętym, JEŚLI przestrzegają Jego przykazań. Oznacza to, że mamy możliwość posłuszeństwa lub odmowy posłuszeństwa Jemu i Jego naukom.

Ponieważ Bóg jest miłością, każdy, kto pragnie raczej zła niż dobra, nie „żyje” i „nie chodzi” w Nim.

Ci w Chrystusie, którzy pragną cielesnych namiętności i są raczej pyszni niż pokorni, są ze świata. Opuścili Chrystusa.

Niektórzy w Kościele Chrystusowym, którzy zaprzeczają, że Jezus był Bogiem w ludzkim ciele, są antychrystami.

Ci, którzy przyjęli Chrystusa i trwają w Nim, mają życie wieczne.

Sporadyczny grzech może zostać przebaczony, ale „chrześcijanie”, którzy praktykują życie w swoim grzechu, nie trwają w Chrystusie.

Przesłanie Chrystusa brzmi: „Bóg jest miłością” – można wybrać albo trwać w miłości, albo śmierć.

Bóg odpowiada na modlitwy zanoszone przez władzę Chrystusa, gdy są zadawane zgodnie z Jego wolą.

Wszyscy wierzący okazują swoją wiarę czynami miłości i posłuszeństwa.

Chrystus jest Życiem Wiecznym, więc trwanie w grzechu prowadzi do wiecznej śmierci.

Bóstwo przyszło na ziemię w ludzkiej postaci Jezusa z Nazaretu i zaoferowało wszystkim ludziom swoje przesłanie o przebaczeniu i zbawieniu 10 . Ci, którzy przyjmują Go i Jego przesłanie poprzez posłuszeństwo, mają Życie Wieczne.

Drugi Jan.

Kochajcie się wzajemnie, bo Bóg jest Miłością.

Miłość to życie zgodnie z wolą Boga.

Zwodziciele wyszli już z Jego Kościoła z powodu swojej miłości do rzeczy doczesnych. Zaprzeczają, że Jezus jest Chrystusem.

Chrześcijanie, którzy nie żyją według nauk Chrystusa i Jego apostołów, opuścili Go.

Trzeci Jan.

Chrześcijanie powinni pomagać tym, którzy głoszą Chrystusa i Jego przesłanie o przebaczeniu i zbawieniu.

Będą niektórzy „chrześcijanie”, którzy będą chcieli kontrolować życie innych chrześcijan za pomocą mocy i autorytetu. Dlatego bądźcie ich świadomi, gdyż żyją i nauczają wbrew Chrystusowi. Dlatego nie zachęcaj ich, udzielając pomocy.

Juda.

Są bezbożni ludzie, którzy gromadzą się z ciałem chrześcijańskim dla osobistych korzyści. Opierają się na opiniach spoza Chrystusa i Jego naukach, co niektórych zwodzi. „To są narzekacze, malkontenci, którzy podążają za swoimi grzesznymi pragnieniami; są bezczelnymi chełpcami i faworyzują, aby zyskać przewagę”.

„Będą szydery podążający za swoimi bezbożnymi namiętnościami. To oni powodują podziały, ludzie światowi, pozbawieni Ducha. Ale wy, umiłowani, budujcie się w waszej najświętszej wierze; módlcie się w Duchu Świętym; trwajcie w miłości Bożej, czekając na miłosierdzie Pana naszego Jezusa Chrystusa, które prowadzi do życia wiecznego”.

Ci bezbożni ludzie i szydery byli wcześniej w Jego Ciele, ale teraz podążają za swoimi światowymi pragnieniami, a jednocześnie nadal gromadzą się jak chrześcijanie.